

دستورالعمل رسیدگی به تخلفات اداری

(مصوب ۱۳۷۸/۸/۴ هیأت عالی نظارت)

فصل نهم - نقض یا ابطال رأی

ماده ۴۶- نقض یا ابطال آراء قطعی هیأت‌ها در موارد زیر متصور است:

الف - مواردی که هیأت یا یکی از اعضای آن به دلایل مندرج در ماده ۷ قانون، صلاحیت رسیدگی و صدور رأی نداشته باشد.

ب - اعضای هیأت‌های واجد شرایط مقرر در ماده ۶ قانون نبوده باشند.

ج - رأی هیأت مستند به اسناد و مدارکی باشد که پس از صدور جعلی بودن آنها ثابت شده باشد.

د - پس از صدور رأی، اسناد و مدارکی بدست آید که دلیل حقانیت درخواست کننده یا بی گناهی متهم باشد و ثابت شود اسناد و مدارک یادشده در جریان رسیدگی، مکتموم یا مغفول مانده و یا در اختیار متهم یا هیأت رسیدگی کننده نبوده است.

هـ - دیوان عدالت اداری در اجرای ماده ۲۱ قانون، آراء قطعی صادره توسط هیأت‌ها را نقض نماید.

و - مواردی که هیأت عالی نظارت به لحاظ عدم رعایت قانون یا اعمال تبعیض در اجرای قانون یا ثبوت غرض مجرمانه از طریق مرجع قضایی صالحه در مورد آراء صادره (موضوع تبصره ۲ ماده ۲۲ قانون) یا موارد دیگری که بنا به مصالح ضروری تشخیص دهد.

ز - رأی هیأت در خارج از مواعد و مهلت مقرر صادر شده باشد.

بند «ز» ماده (۴۶) به موجب دادنامه شماره ۲۰۴ مورخ ۱۳۸۰/۶/۲۵ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری ابطال شده است.

تبصره ۱- در کلیه مواردی که آراء قطعی نقض یا ابطال می‌گردد پرونده متهم در هیأتی که حسب مقررات تعیین می‌شود، مجدداً مورد رسیدگی و صدور رأی قرار خواهد گرفت.

تبصره ۲ - هیأت عالی نظارت می‌تواند در خصوص پرونده‌های مطروحه رأساً رسیدگی و موضوع را مختومه اعلام نماید.